

РЕШЕНИЕ

№ 3643

гр. София, 21.07.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 17.06.2011 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Наталия Ангелова

ЧЛЕНОВЕ: Весела Павлова

Полина Якимова

при участието на секретаря Цонка Вретенарова и при участието на прокурора Димитров, като разгледа дело номер **2777** по описа за **2011** година докладвано от съдия Наталия Ангелова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл.228 от Административно – процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63, ал.1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от Г. Е. Х. от гр. С., чрез процесуален представител, срещу Решение от 10.02.2011г., постановено по нахд № 13606/2010 г. на Софийски районен съд, Наказателна колегия,6-ти състав, с което е потвърдено Наказателно постановление /НП/ №58194/04.08.2010г., издадено от заместник-началник на отдел „Пътна полиция” при Столична дирекция на вътрешните работи, с което на основание чл.182,ал.1,т.4 от Закона за движение по пътищата/ЗДвП/ са наложени административни наказания „глоба” в размер на 150 лв. и „лишаване от право да управлява МПС” за срок от 1 месец, за извършено нарушение на чл.21, ал.1 от ЗДвП.

В касационната жалба се иска отмяна на решението като се счита неправилност на преценката на съда, както относно фактите и обстоятелствата при които е извършено нарушението, така и относно правните изводи за доказаността му и липсата на допуснати нарушения на административно-производствените правила при съставянето на НП и АУАН. Иска се от съда прилагането на по-благоприятен закон, настъпил след издаване на НП, относно лишаването от право на управление на МПС и отнемане на контролни точки за извършеното от жалбоподателя, на основание чл.3,ал.2 ЗАНН. По тези съображения се иска отмяната на решението и потвърденото с него наказателно постановление - касационно основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК за неправилно приложение на закона.

Ответникът по касационната жалба-Столична дирекция на вътрешните работи /С./ не е изразил

становище и не е представяван по делото.

Представителят на С градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 от АПК.

След като се запозна с доказателствата и обжалваното съдебно решение, обсъди наведените касационни основания и доводите на страните, съдът намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН, срещу съдебен акт, подлежащ на касационен контрол, и от надлежна страна, с правен интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана относно основателността ѝ. Разгледана по същество, същата е частично НЕОСНОВАТЕЛНА.

Районният съд е приел, че обжалваното пред него НП и АУАН са издадени от компетентни органи и в съответствие с изискванията на ЗАНН, като не са допуснати нарушения и на процесуалните правила в производството по издаването им.

От фактическа страна районният съд е приел за безспорно установена посочената в АУАН и НП фактическа обстановка, а именно: на 06.07.2010г. около 20:59 часа в гр. С. по БУ. Симеоновско шосе с посока БУ. Г.М. Димитров е управлявал лек автомобил с посочена марка и контролен номер с превишена скорост - 82 км/ч в населено място, при разрешена 50 км/ч., установена с годно техническо средство - трафик-радар TR4 009, за което му бил съставен АУАН непосредствено след извършване на нарушението. Въз основа на съставения АУАН било издадено и обжалваното НП.

Изложената фактическа обстановка е приета за установена от съда от събраните в хода на съдебното следствие доказателства – съдържащите се в административно-наказателната преписка писмени доказателства и от показанията на актосъставителя Г и присъствал при извършване на нарушението.

Съдът е преценил свидетелските показания като съответстващи на приложените и приети от съда по реда на чл.283 НПК вр. чл.84 ЗАН писмени доказателства, въз основа на което е приел и доказаност на описаната в АУАН и НП фактическа обстановка. Изложени са и съображения за правилност на размера на наложеното административно наказание. По тези съображения районният съд е потвърдил наказателното постановление като законосъобразно.

Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу оспореното НП, подлежащо на съдебен контрол. Така постановеното от районния съд е правилно. Фактическите констатации и направените въз основа на тях правни изводи за законосъобразност на обжалваното НП кореспондират с приетото за установено и доказателствата по делото.

На основание чл.218,ал.2 АПК, касационната инстанция следва да се произнесе само по наведените с жалбата касационни основания, като за валидността и допустимостта на решението, както и за съответствието му с материалния закон, следи служебно.

Приетите доказателства по делото пред първата инстанция сочат на извод за установеност на извършеното деяние, описано в НП. Съдът е основал изводите си на всички събрани доказателства по делото-писмени и гласни, като подробно е обсъдил същите. Съдът правилно е преценил наличие на основание по чл.182,ал.1,т.4 ЗДвП за ангажиране на административно-наказателната отговорност на касатора за извършеното от него нарушение по чл. 21,ал.1 от същия закон, като от касационната инстанция се споделят изложените правни доводи и съображения по преценка на доказателствата, които не е необходимо да се повтарят. Неоснователни са доводите за допуснато нарушение в НП поради непосочване на обхвата на радара, къде и как е бил разположен и как е констатирано нарушението. Съгласно чл. 57,ал.1,т.5 ЗАНН в НП следва да бъде описано нарушението, датата и мястото на извършването му, обстоятелствата, при които е извършено и доказателствата, които го

потвърждават. По отношение на последното изискване в НП изрично е посочено, че превишената скорост е установена с радар – описан като марка и номер, както и функционалните му характеристики, касаещи доказване на нарушението – фиксирането на скорост, дата и час, „показани на водача”. Посоченото описание е достатъчно посочване на доказателство, потвърждаващо извършването на административното нарушение. Описаните съображения в касационната жалба е могло да бъдат установени със свидетелски показания, които касаторът е имал правната възможност да ангажира още с жалбата си.

Също неоснователни са доводите по т. 2 от жалбата, посочването на заеманата длъжност инспектор от актосъставителя и категорията му на държавен служител в органите на МВР, обозначена като „полицай I степен”, не могат да се тълкуват като различни длъжности и неправилно посочени в АУАН и НП.

Правилни са и изводите на съда, че НП в частта за постановената автоматична правна последица – отнемане на 7 контролни точки не подлежи на съдебен контрол, което съответства на трайната съдебна практика.

Иска се от съда да вземе предвид чл.3,ал. 2 от ЗАНН – влизането в сила на по-благоприятен закон и прилагането на чл. 182,ал.1,т.4, ЗДвП в редакцията на нормата ДВ бр.10/2011г. според която не се предвижда наказание лишаване от право на управление на МПС и влязлата в сила промяна на Наредба ІЗ-1959/27.12.2007г. в редакцията от ДВ бр.11/2011г. с която се отменя т.12 на чл.4,ал.1, с което за превишена скорост от 31 до 40 км и не се предвижда отнемане на контролни точки за конкретното нарушение.

Този довод е основателен по изложените в същия съображения, като на основание чл. 3,ал.2 ЗАНН, съдът следва да уважи искането за изменение на НП.

По тези съображения, макар и да е постановено при правилно приложение на закона, обжалваното решение следва да бъде отменено в частта, в която е потвърдено НП за наложеното наказание „лишаване от правото да управлява МПС” за срок от един месец автоматичната правна последица – отнемане на контролни точки, поради настъпил по-благоприятен закон по време на оспорването му, и на основание чл.3,ал.2 ЗАНН.

Водим от горното, Административен съд – С. град, ІХ-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение 10.02.2011г., постановено по нахд №13606/2010 г. на Софийски районен съд, Наказателна колегия, 6-ти състав, в частта му, в която е потвърдено Наказателно постановление №58194/04.08.2010г., издадено от заместник-началник на отдел „Пътна полиция” при Столична дирекция на вътрешните работи, в частта с което на основание чл.182,ал.1,т.4 от Закона за движение по пътищата/ЗДвП/ е наложен административно наказание „лишаване от право да управлява МПС” за срок от 1 месец, за извършено нарушение на чл.21, ал.1 от ЗДвП от Т И Т от гр. С..

ОТМЕНЯ Наказателно постановление / №58194/04.08.2010г., издадено от заместник-началник на отдел „Пътна полиция” при Столична дирекция на вътрешните работи, с което на основание чл.182,ал.1,т.4 от Закона за движение по пътищата, в частта за наложено и административно наказание „лишаване от право да управлява МПС” за срок от 1 месец, за извършено нарушение на чл.21, ал.1 от ЗДвП от Т И Т от гр. С., за което на основание Наредба ІЗ-1959/27.11.2007г.)ДВ бр.11/2011г.), чл.3,ал.1 и чл. 4,ал.1,т.12 с влизане в сила на наказателното постановление се отнемат 7 контролни точки.

ОСТАВЯ в Решение 10.02.2011г., постановено по нахд №13606/2010 г. на С районен съд, Наказателна колегия, 6-ти състав, В ОСТАНАЛАТА му част.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.